

skønnes ikke direkte at medføre erhvervsøkonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Som nævnt tidligere i bemærkninger til det foreliggende beslutningsforslag tages der ikke i forbindelse med Folketingets samtykke til ratifikation stilling til virkemidler eller initiativer, der vil bidrage til Danmarks kvantitative målopfyldelse i henhold til Kyoto-protokollen. Danmarks ratifikation af Kyoto-protokollen vil således ikke i sig selv medføre erhvervsøkonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet. Konsekvensvurderinger er indgået i beslutningsgrundlaget i forbindelse med de virkemidler, der allerede er gennemført eller vedtaget, og konsekvensvurderinger vil tilsvarende indgå i grundlaget for kommende beslutninger om virkemidler.

Danmarks klimainsats har til formål at opnå reelle og betydelige reduktioner de steder, hvor lave reduktionsomkostninger er mulige bl.a. under hensyntagen til erhvervenes internationale konkurrenceevne. Regeringen har igangsat et analysearbejde med henblik på at sikre en omkostningseffektiv indsats på tværs af sektorer, herunder vurdering af anvendelsen af Kyoto-mekanismerne, jf. afsnit 4.

Danmarks ratifikation af Kyoto-protokollen vil også kunne bidrage til betydelige erhvervsøkonomiske fordele. Det danske erhvervsliv står stærkt på det globale marked for miljøvenlig teknologi. Ikrafttrædelsen af Kyoto-protokollen forventes at øge den globale efterspørgsel på miljøvenlig teknologi markant, og vil således medvirke til at styrke erhvervslivets eksportmuligheder på dette område.

I øvrigt henvises til omtalen i afsnit 6 af de samfundsøkonomiske konsekvenser.

8. Forholdet til EU

Fællesskabet og dets medlemsstater undertegnede Kyoto-protokollen d. 29. april 1998. EU's deltagelse i FN's Klimakonvention, herunder forhandlingerne om Kyoto-protokollen, har bygget på politisk konsensus. Det gælder også byrdefordelingen, som blev politisk fastlagt i konklusionerne fra Miljøministerrådsmødet d. 16.-17. juni 1998.

Den juridisk bindende rådsbeslutning om EU's godkendelse af Kyoto-protokollen med henblik på ratifikation blev vedtaget d. 4. marts 2002 efter høring af Europa-parlamentet. Rådsbeslutningen blev vedtaget i henhold til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab art. 175, stk. 1, sammenholdt med artikel 300 stk. 2, første afsnit, første punktum, og stk. 3, første afsnit, dvs. efter en procedure som kræver kvalificeret flertal i Rådet. Alle medlemsstater gav deres tilslutning til beslutningen.

Rådsbeslutningen omfatter dels en vedtagelse af Fællesskabets godkendelse, dvs. selve Fællesskabets indgåelse af Kyoto-protokollen i forhold til tredjeparter, dels en vedtagelse af en intern byrdefordeling, dvs. en forpligtelse for medlemsstaterne til at begrænse eller reducere deres udledninger af drivhusgasser med bestemte procentsatser.

Det er fortsat forventningen blandt medlemsstaterne og fællesskabsinstitutionerne, at der i fremtidige beslutninger vedrørende byrdefordeling i forhold til Kyoto-protokollens artikel 4 tilstræbes konsensus.

Kyoto-protokollen indgås som en såkaldt blandet aftale, dvs. både af Fællesskabet og af medlemsstaterne. Det har i forhandlingerne om EU's endelige godkendelse af Kyoto-protokollen været en forudsætning, at Fællesskabet og medlemsstaterne ville deponere deres ratifikationsinstrumenter samtidigt. Samtidig deponering er almindelig praksis i forbindelse med indgåelse af blandede aftaler og har flere praktiske og juridiske fordele, idet forpligtelserne under en blandet aftale typisk falder delvis på medlemsstaterne, delvis på Fællesskabet.

Det fremgår således af artikel 6, stk. 2 i rådsbeslutningen om EU's godkendelse, jf. bilag 2, som Danmark har tilsluttet sig, at medlemsstaterne skal tilstræbe at iværksætte de nødvendige foranstaltninger med henblik på, at deres ratificerings- og godkendelsesinstrumenter deponeres samtidig med Fællesskabets og de øvrige medlemsstaters instrumenter og så vidt muligt inden 1. juni 2002. Desuden fremgår det af artikel 6, stk. 3 i rådsbeslutningen, at Kommissionen i samarbejde med medlemsstaterne fastsætter en dato for samtidig deponering af ratificerings- og godkendelsesinstrumenterne.

Som omtalt i afsnit 1 forventes alle medlemsstater at være klar til at ratificere protokollen før d. 1. juni, og tids nok til, at Kyoto-protokollen kan træde i kraft før Verdenstopmødet om Bæredygtig Udvikling i Johannesburg i august-september 2002, såfremt et tilstrækkeligt stort antal af andre parter tilsvarende ratificerer.

9. Grønland og Færøerne

Danmarks forpligtelser i Kyoto-protokollen gælder for hele Rigsfællesskabet. Grønland og Færøerne er imidlertid ikke medlemmer af EU og er derfor stillet anderledes i forhold til Kyoto-protokollen end resten af Rigsfællesskabet. Der er intet til hinder for, at en del af Danmarks forpligtelser opfyldes via byrdefordelingsaftalen, mens Danmarks øvrige forpligtelser i relation til Grønland og Færøerne opfyldes som selvstændige forpligtelser for riget i tilslutning hertil.